

Előfizetési árak:
 Évi előfizetés . . . 10 frt — kr.
 Félévi . . . 5 „ — „
 Negyedévi . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSBT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 Hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSBT, Mária-utca 1-36 szám
 I. EMELET
 [Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.]
 Kéziratok vissza nem adatnak
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Szabadalmazott fosztogatás.

Pécs, 1895. november 28.

* *) Nincs a szitkozódások szótárában olyan kifejezés, elkezdve a huszár Miatyánktól egészen a szalon gorombaságokig, a melyet ne alkalmaztak volna már a börzére.

A börze évenként ezer meg ezer embert térít el a becsületes munka, a tisztességes kereset, a rendes polgári életmód, a békés, nyugodalmas, biztos egzisztencia utjáról. A börze épp oly csapás azokra, a kik ott nyerne, mint azokra, a kik keservesen szerzett vagyanukat ott veszítik el.

Nem zárkozunk el legkevésbé sem a börze előnyeivel szemben. Egy központi piacnak, melyen az értékeit pénzzé tenni akarók rögtön találnak vevőkre, épp úgy, mint a vásárolni szándékozók, — kell lenni. Ebből a szempontból tekintve a börze rendkívül fontos értékét tagadni nem lehet. És ha a börzén semmi egyéb nem történne, mint ez, úgy soha senki se vonná kétségbe azt, hogy a börze áldásos intézmény, ha t. i. csak azok keresnek föl, a kiknek elhelyezni való tőkéik vannak és oda törekcsenek, hogy az elhelyezést minél előnyösebben és kellő biztonság mellett vigyék végbe.

Igen ám, csak hogy a börzén ezek az ugynevezett effektív üzletek csak másodrangú szerepet játszanak. Az üzlet nem abból áll, hogy árukat adnak pénzért, hanem leginkább spekulációból a differenciákra. Adnak és vesznek a nélkül, hogy valaha látnák, mit adtak el és mit vettek. A fődolog, hogy mennyiért vettek és mennyiért adtak el; mert a különbözet az ő hasznuk, vagy az ő kárjuk, a mint az javukra, vagy hátrányukra üt ki. És ennél veszedelmesebb üzlet nem létezik. Kártya, házárj-játékok, lutri, lóversenyek és más egyéb ilyesféle, a véletlentől függő játékok valóságos ártatlan időtöltések a börze-játékokhoz képest.

Az országban csupán egy értéktőzsde van, a fővárosban. De a börze-játék nem szorítkozik csupán a fővárosiakra, a kik ott saját maguk

vehetnek részt személyesen a játékokban és ha rosszul üt ki, hát felhagyhatnak vele bármely pillanatban. A kik naponta eljárnak személyesen az értéktőzsde, bizonyos rutint szereznek maguknak, bizonyos tekintetben mégis kiismerik magukat. Tudják, mikor lehet belevágni valamely spekulatív vételbe, vagy eladásba és mikor tanácsos az ügyletből kiugrani.

De azok a jó vidékiek, és sajnos, ezek nagyon számosan vannak, a kik a távolból bízzák vagyonukat a börzekurzusok fluktuációjára, azok el vannak veszve előbb-utóbb. Ha itt-ott sikerül is könnyű szerrel valamelyes hasznot húzni, visszaadják azt később kamatostul. Ennek pedig megvan a természetes magyarázata.

A ki a vidéken lakik, dacára a hírlapoknak, táviratoknak, nem lehet tájékozva soha elég gyorsan arra nézve, hogy spekulációját a helyzetre alapítva, helyesen irányozza legalább az észszerűség szempontjából. A vidéki spekulánsok a börze-ügynökökre és az ügyleteket közvetítő, igen gyakran Lőry-fele bankárookra vannak teljesen ráutalva, a kiknek tudvalevőleg a lelkiismeretük nagyon tág.

Megrövidítik ezek a szalon-betyárok a jó vidékit már akkor, a mikor a vételre, vagy az eladásra megbízást kapnak tőlük. Mert rendszeresen kihasználva az árfolyamnak variálását, nagyobb árt számítanak, mint a milyenek az ügyletet megkötötték. Az előállható veszteség fedezésére jelentékeny fedezetet vesznek készpénzben, vagy biztos váltókban, melyeket aztán csak nagy ritkán lát viszont a tudatlan, tájékoztatlan vidéki spekuláns. Ha nyerne, akkor a megbízott közvetítők mindent elkövetnek, hogy újabb spekulációkba vonják be őket, nehogy a pénzt kezükből ki kelljen adniok; ha pedig veszítenek, úgy pressziroznak friss fedezetért, mely ha rögtön nem jut kezükbe, exekutív ton bonyolítják le az ügyletet, azaz tudnak rajta minden áron.

Nem hoz áldást az ilyen uton szerzett vagyon még azoknak a keveseknek sem, a kiknek a sok közül még nincs okuk átkozni a börzét. A

minden fáradság, szellemi, vagy testi munka nélkül könnyedén nyert pénz nem ad nyugodalmat. A ki az ilyen vagyonszerzést megkóstolja, annak többé nincs kedve a terhes munkára, az többé nem tudja a krajcárt megbecsülni.

Ebben van a börze-nyereség erkölcsi átka. Aztán beáll a fordulat. Előjön valami előre nem látott körülmény, mely a kurzusokat rohamosan süllyeszti a nélkül, hogy a kis spekulánsoknak idejük volna engagement-jükből kiszabadulni, mint a hogy nem régebben is tapasztaltuk, a mikor a hirtelen beállott differencia oly nagy volt, hogy az ügynökök és bankárok nem is fordulhattak már vidéki megbízóikhoz fedezet-pótléért, mert nem merték bevárni a következő pillanatot sem és eszeveszetten lökték piacra a kötéseket.

A kis ember nem győzi kivárni az állapot javulását. Ha fedezetét nem bírja pótolni hirtelen, fel kell adni mindent, mert velük nem játszanak „hozomra.” És így aztán előáll a helyreüthetetlen vagyoni bukás.

A tőzsdei differenciális játék tehát csak nagy urak, nagy vagyonu emberek luxusa lehet. Nem való az a kisebb embereknek, legkevésbé a vidékieknek, a kik a nagy játéknál még csak nem is kibickedhetnek, hogy legalább belenézhetnének a kártyákba. Ők a biztos balekjai az ügyletek menetét irányzó nagy tőkének, mely gyámoltalan-ságukat kiaknázza, zsebeiket a törvény védelme alatt kifosztogatja.

A börzén a nagy tőkék birtokosai az urak és ezek hatalmas urak; mert az államokat is ők tartják pénzzel. Az ő működésüknek tehát gátat vetni ez idő szerint nem lehet, de lehet őket kevésbé veszedelmesekké tenni az által, ha nem tesszük őket hozzáférhetőkké a vidéki kis emberekhez, ha emezeket törvény által védelmezzük meg a kizsákmányolástól.

Hiszszük, hogy a pénzügyminiszteriumban most a kidolgozás stádiumában fekvő börzeadó javaslattal egyidejűleg intézkedések is lesznek az efféle tulkapások megrendszabályozására, mely hogy mi-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az esküvő napján.

— Aho János után fiúból, —

Egy házas embernek szokása naplót vezetni érzelmeinek minden árnyalatáról. A szív titkainak sajtószerű gyűjteménye ez a napló. Rendszeresen este veti papírra, mikor a házban mindenki nyugalomra tért és ő egyedül dolgozgat szobájában. Véletlenül alkalom nyílt, hogy közzé tegyem belőle ezt a kis töredéket:

1890. nov. 6.

„Jóformán úgy érzem, hogy megint szeretlek, hosszú idő után. Ma azon a táncestélyen keblem igazán felmelegedett és szívem még egyre telibb, mint rendszeren. Nagyon boldog lennék, ha tudnám, hogy ez tartós lesz, vagy hogy legalább az ilyen lelkiállapotok néha-néha megújulnak.”

„Éppen most öt esztendeje, hogy lakodalmunkat ültük. Házasságunk már meglehetősen megszokottá vált és közös életünk egyhangú és unalmas. Soha sem mondottunk egy rossz szót sem egymásnak, de hosszú idő óta jót sem. Sem eső, sem vihar, de a szürke fellegekkel előtörtő napsugár sem. Nem választanak el bennünket sem különvélemények, sem pörlekedések, de nem is hoz egymáshoz közelebb semmi, még gyermekek sem, mert nincsenek. Ugy élünk a házunkban, mint két sajka egy csöndes tavacska, melyek csak véletlenül érintgetik egymást.”

„En dolgozgatok itt a szobácskában, mikor itthon vagyok és te a magadéban ülsz kötögetve, vagy valami regényt olvasva. Csak kevéssel vacsora előtt szoktam átmenni hozzád és többnyire ásitozva találalak.”

„Fáj nekem, hogy láthatólag unod magad és társaság után sóvárogsz, de hát én nem tudlak muhattatni. Levetem magamat a pamlagra a szoba tulsó oldalán és próbálok gondolkodni, hogy mit mondjak. Te abba hagyod munkádat, körültekintgetsz és magad is törőd a fejedet valami beszéd tárgyán, de épp ennyire nem találod, mint jó magam. Hallgatunk mind a ketten és szenvedünk miatta. Ahhoz sincs erőm, hogy a szemedre vessem, mennyire fáj nekem, hogy te sokszor vagnak igyekszel látszani, bár nem vagy az; pedig ez nagyon bánt engem. És ott a közeledben gyakran álmodozom egy olyan asszonyról, a ki engem igazán teljesen meg tudna érteni és gondolatimnak új lendületet adni.”

„Változatosság okáért néha el akarnám felejtetni összes álmaimat és a te álláspontodra helyezkedni, hogy beszélgessek a te dolgaidról. De a te eszme hatáskörödből lehetetlen már bármi újat kiszorítani. Már eleve ismerem véleményeidet, törekvéseidet. Ha igyekezném érdeklődést mutatni irántuk, rám kerülne a tettetés sora. Nincs benned számomra semmi serkentő, nem vagy képes képzeletemet, gondolataim szárnyra kelteni és azért érzem társaságodat száraznak, üresnek, fásasztónak.”

„Szemmel láthatólag óhajtot ott ültömben, hogy szóljak valamit. De mégis igyekszel elrejtetni óhajodat és olyan elgondolkodó tekintetet öltesz magadra, mintha valami máson merengnél. Ebben olyan nőiesen finom vagy. Mikor látod, hogy a beszélgetésből semmi sem lesz, visszatérsz munkáidhoz, vagy könyvedhez. Es hallgatjuk mind a ketten a lámpa sercegését, az óra-ketyegést, kocsi-zörgést s várjuk a vacsorát, hogy végét szakítsa a kínos hallgatásnak.”

„Tessék vacsorálni!”
 „Az asztalnál a kedv kevésbé nyomott és mindig akad valami jelentéktelen tárgy az eszmecsérré. De engem sokszor idegessé tesz az az örökösön egy-

forma mód, melyen nekem a teát kínálsz és a hogyan a csészét tartod, mikor ajkadhoz emeled. Szabályos szépséged és élettelen arcod olykor úgy bánt, hogy kerülnöm kell a rád nézést. Ismerlek tetőtől talpig, tudom könyv nélkül minden mosdatodat, minden vonásodat és csak néha-néha képesek véretem kissé fölpezsdíteni.”

„Ha ettünk, el kezdted rakogatni az edényeket, és én fölhasználom az alkalmat, hogy visszavonuljak ide a szobámba. Itt dolgozom éjfélig és egészen elfelejtelek. Mikor hálósobánkba térek, te már nyugalmra tértél és alszol a fal felé fordulva.”

„Ma van az esküvőnk napja. Emlékszel-e, milyen volt az öt évvel eselőtt? Én legalább emlékszem. Egész nap az eszemben forgott, a pillanattól, hogy ma fölbredtem.”

— „Reggeltől fogva el voltunk akkor foglalva mind a ketten szakadatlanul. Neked ruhádat kellett készítened, nekem a szobámat díszítenem. De néha kissaladtál szobádból, hogy futólag üdvözlj, nyakamba szöktél, megcsókolált, vagy legalább rám tekintettél, amint tova siettél. Arcvonásaid remegéséből, a módból, melylyel kesemet megszorítottad, elértetem, hogy mi mosog benned, mit gondolsz és mit vársz. Az valami olyan új volt nekem, valami olyan rejtélyesen csábító volt egész lényedben, samednek minden redőjében. Nyugalannak látszóttál, de tartóztatad magadat. Nem volt még szabad belépnem öltöző-szobádba — jövendő hálósobánkba — melynek félig nyitott ajtajából látni lehetett a fülhomályban a mennyeszetes ágyból kikandikáló selyem-vánkosokat. Te csak sugtad, gyöngéden arra tekintve, a mit együtt gondoltunk: Várj! Még nem! — és arcodat ölembé rejtetted.”

„Aztán magadra vetted menyasszonyi ruhádat és a vendégek kezdtek gyülekezni. Esketés előtt magadhoz hívtál, hogy elbucusszál a nászestére és még

előbb törvényre legyen, az országban, a közvéleménynek és a parlamentnek, pártkülönbség nélkül való óhajta.

Megyei közgyűlés.

Baranyamegye f. évi december 9 én délelőtt 10 órakor tartja rendkívüli közgyűlését, melynek tárgysorozatát a következőkben adjuk:

Kijelölt választmány megalakítása az ált. tisztújítás alkalmára. — Belügym. rendelete a központi választmányról. — 2. A közigazgatási bizottságból 1895. év végén kilépő 5 tag helyének, 3—15 állandó választmánynak, állandó bírói választmánynak, egészségügyi bizottságnak, statisztikai bizottságnak, állandó népnevelési bizottságnak 1890—1898. évekre, árvaházi igazgatói választmánynak 1896—1900. évekre, lótenyésztési választmánynak 1896—1901. évekre, igazoló választmánynak, utakra felügyelő küldöttségnek 1896. évre való megalakulása. A nyugdíjválasztmányba 6 tagnak, jegyzői nyugdíjválasztmányba 4 tagnak, árvaszéki küldöttségnek 1896—1898. évekre, loavató polgári bizottság elnökének 1896. évre való megválasztása. 16. Belügyminiszter leirata a szervezési szabályrendeleten eszközölt módosítások jóváhagyása tárgyában. 17. Belügyminiszter leirata a községekben megszálló idegenek bejelentése körül követendő eljárásról alkotott vármegyei szabályrendelet életbeléptetése tárgyában. 18. Festetich Andor gr. volt földmívelésügyi miniszter bucaulevele. 19. Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter beköszöntő levele. 20. Földmívelésügyi miniszter leirata a szarvasmarha-, sertés- és juhtenyésztésről szóló szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 21. A vármegyei árvaháza alapszabályainak módosítása. 22. Földmívelésügyi min. rend. u. n. sterilizáló készülékek alkalmazása tárgyában. 23. Iványi község vad. jogának szabad kézről történt bérbeadása. 24. Császa község közbirtokosságának, szervezési szabályzata. 25. Egerszeg, Hőrgyék, Kis-Hajmás, Oroszló, Sásd, Varga és Váznok községek közbirtokosságainak a legelőrendtartás megállapítása tárgyában hozott határozatai. 26. Haas Károly volt mohácsi szolgabíró által elkészített összegekre vonatkozó jelentés. 27. Hosszu-Hetény községnek községi adó leirása tárgyában hozott határozata. 28. A magocsi iparostanonc iskolának 1894—93. tanévre szerkesztett számadása. 29. Egerágh községnek Meder Lőrinc és társai által panaszszal megtámadott 1894. évi számadása. 30. Özv. Sovány Lászlóné pellérdi lakónőnek kegydíj iránti kérvénye. 31. Hosszu-Hetény községnek szeszadó leirása tárgyában hozott határozata. 32. Hótyai Kálmán megyei díjok segély iránti kérvénye. 33. Baán községnek a községi járdák téglával leendő kirakása tárgyában hozott határozata. 34. Duda-Szekes község 1894. évi gyámpénztári számadása. 35. Belye községnek ingatlanok átadása tárgyában hozott határozata. 36. A Véménd községben felállítandó önálló jogu gyógyszerár engedélyezése tárgyában. 37. Sásd községnek korcsmaház bérbeadására vonatkozó szerződése. 38. Hosszu-Hetény községnek községi adók leirása. 39. Feked községnek ingatlanok átadása tárgyában hozott ha-

tározata. 40. Özv. Szofics Györgyné-féle tartozásból fedezetlenül maradt 67 frt hiánynak megtérítése. 41. Hosszu-Hetény községnek 1895. évre szerkesztett pótköltség-előirányzata. 42—48. Baranyavári járásból 38, Hegyháti 73, Mohácsi 21, Pécsi 56, Pécsváradi 37, Szentlőrinci 69, Siklói 47 község tűzrendészeti szabályrendeleteik. 49. Mohácsi járásból 2, Pécsváradi járásból 5, Szentlőrinci járásból 5, Siklói járásból 7 község 1894. évi bírói számadásai. 50. Fazekas Boda, Geresd és Püspöklak, Nagy Tótfalu, Dályok és Udvar községek 1894. évi szegénypénztári számadásai. 51. A megyebizottsági tagválasztásokról, — 52. a választott bizottsági tagok 1895. évi névjegyzéke tárgyában, — 53. a megejtendő pótválasztások iránt. 54. Szieberth Nándor, m. biz. tag indítványa a bizottsági tagválasztó kerületek helyesebb beosztása iránt. 55. Alispán jelentése Németi községnek 1894. évi bírói számadására vonatkozó közgyűlési határozat kiigazítása tárgyában. 56. Háromszékvármegye közönségének megkereső lev. a mezőrendőri kihágási ügyeknek a járási főszolgabírók hatáskörébe leendő utalás végett a földmívelésügyi miniszter urhoz intézett förratának támogatásáért. 57. Pintér János, nagypeterdi lakos és érdektársai által a szent-dienesi választókerület székhelyének Nagy-Peterdre leendő áthelyezése iránt benyújtott kérvény. 58. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

H i r e k.

Pécs, 1895. november hó 28.

— **(A budai városi pályaudvar ügye.)** A kereskedelemügyi miniszter tudvalevőleg a budai külvárosi vásártéren létesítendő vasuti megállóhelyet és rakodó állomást csak úgy hajlandó kiépíteni, ha az érdekeltség annak költségeihez 49000 frttal hozzájárul. A legutóbbi városi közgyűlés ennek folytán az érdekeltség meghallgatását rendelte el. Ez az értekezlet ma délután volt a városi közgyűlési termében nagyszámú bizottsági tag részvétele mellett. A díningerpolgármester előterjesztvén az értekezlet célját, kifejti hogy a kérdéses megállóhely és rakodó állomás szükséges volta annyira átment már a város közönségének köztudatába, hogy azt bővebben indokolni sem szükséges. A mi a viselkedés költségeit illeti, bajos dolog itt speciális érdekeltséget megállapítani, mert igaz ugyan, hogy a közelben telepekkel bíró üzletembereknek előnyük származik az új állomásból, de ezt az előnyt számszerű összegben kifejezni lehetetlen. Aztán az az üzletember, a kinek üzlete most azon a vidéken van, lehet, hogy onnét egy-két év múlva máshova költözik, vagy visszavonul az üzlettől s más ül helyébe. Nem lenne tehát méltányos, hogy a mostani üzlettulajdonosok viseljék az állomás létesítésének egész terhet. Sokkal igazságosabb ezen költiséget az ottani telkekre hárítani, mert a telkek mindig ott marad s értékeikben éppen az állomás üzembevétele által emelkedik. Ha ezt vesszük alapul, figyelemmel kell lennünk arra, hogy a kérdéses helyen a városnak 75 holdnyi telke van, melynek középebe esnek az új állomás; az igazságnak tehát az felelnie meg, hogy a város viselje az egész 49000 frtnyi költiséget, mert a kérdéses állomásnak ottan leendő létesítése a város telkének értékét nemcsak a megszava-

mikor karöltve beléptünk a kivilágított díszterembe. Az emberek nézettek bennünket és hallottam, hogy mondták: „milyen szép pár!”

„Ez fölvilványozott, olyan jóleső érzés fogott el és mi szobáról-szobára lépkedtünk. Hasonlítgattam más asszonyokat hozzád és te kedvesebb, szebb, igézőbb voltál, mint akárki más. Te is jókedvűnek és megelégedettnek látszottál. Mikor zenélni kezdtek, egymáshoz kellett hajolnunk, hogy halljuk, mit beszélünk. Nem mondtunk éppen semmi különösöt, de hangodban gyöngéd rezgés volt és tekintetedben szin.”

„Az emberek folyton minket nézettek és bizonyára boldogoknak tartottak. És nem voltunk e hát azok is? Nem szoltunk egymásnak semmit arról, hogy esküvőnk napja van, de mind a ketten éreztük és tudtuk, hogy rá gondolunk. És ez a gondolat aranyozta be minden szavunkat, tettünket.”

„Táncra kértelek és te felelted: „köszönöm!” Aztán figyelgettük a táncoló párokat és találgattuk, hogy vajjon kik lehetnek közülök jegyesek. Ez most bennünket valami októl mulattatott. A francia négyes után kimentünk az étterembe, mint a többi ifjak. Kérdeztelek, hogy mivel kínáljalak meg és te kértél, hogy adjak, a mit akarok. — Két pohár pezsgőt rendeltem és úgy tetszett, mintha első lakodalmi poharunkat innók és mikor koccintottunk, mintha a hamu alól elécsillogott volna egy régóta elhamvadtnak hitt gyöngéd tekintet.”

„Ugy hát az nem hamvadtnak még el egészen. Otthon vagyunk. Hallottam, hogy mozogsz ott a szomszéd szobában. — Az imént kinyitottad az ajtót és kérdezted, hogy nem jövök-e mindjárt hozzád. — Várj, édes szerelmem, rögtön jövök! Ugy érzem, hogy megint szeretlek, mint azelőtt.”

zandó 49000 frttal, de legalább is kétszer annyival emelni fogja. Különben is ebből a városra közvetlen teher nem hárul s ez összeget a város inkább csak előlegezi, mert ez a költség bőven meg fog térülni az állomás által hajlandó vámvédelemből is. Indítványozza tehát, hogy az értekezlet mondja ki, miképp a követelt 49000 frtnyi költséget a város adja az állomás létesítésére. Erre H. János orsz. képviselő teljesen osztja a polgármester nézetét s elfogadja az indítványt, mert ez azért is méltányos, mivel a budai külváros lakossága éppen oly mértékben hozzájárul a mostani pályaudvar kibővítésének költségeihez, mint az egész város közönsége, illő tehát, hogy az egész város közönsége viselje a budai külvárosi állomás költségeit is, a mennyiben ezek annak létesítésénél elkerülhetők nem lennének. — Papp József szintén elfogadja az indítványt s annak az óhajának ad kifejezést, hogy a budai városi állomás a régi pályaudvar kibővítését megelőzőleg építtessék ki, hogy az így már kisegítő állomásul szolgálhasson a bővítési munkálatok ideje alatt. — Az értekezlet erre egyhangulag elfogadta a polgármester indítványát, mit a Muttyánszky Béla indítványára nyomban összeült gazdasági és pénzügyi együttes bizottság is magáévá tévén, az úgy már a legközelebbi közgyűlés napirendjére kitzítható lesz.

— **(Tisztújítás az ügyvédi kamaránál.)** Az ügyvédi kamara tisztikarának és választmányának 3 éves mandátuma a folyó év végével lejárván, a kamara elnöke az új tisztikar és választmány megalakítása céljából a tisztújító közgyűlést folyó évi december hó 30 ik napjának délutáni 3 órájára a kamara helyiségébe (Majláth-tér 6. sz.) kitzítte s arra a kamarai tagokat meghívta.

— **(Esküvő.)** Dr. Spitzer Károly duna-földvári ügyvéd tegnapelőtt vette nőül Kócsi Juliskát, Kócsi Imre nagybérlő leányát.

— **(Az evang. egyház köréből.)** A pécsi evang. egyház presbyteriuma tegnap tartott gyűlésén elhatározta, hogy jövő hó 15 én (vasárnap) közgyűlést tart, melyen végleg megállapítják az évi egyházi járulékat és a pótdót.

— **(Harcászati céllövészet.)** A pécsi 19. honvéd gyalogezred két zászlóalja ma reggel kivonult a Mecsekre és ott harcászati céllövészetet tartott egész napon keresztül; bár az idő borult és ködös lévén, nem igen kedvezett a gyakorlatoknak.

— **(Eltűnt tanító.)** Egy tanítót keresnek. Mert megtörtént az az eset, hogy egy tanító eltűnt. Ismeretlen helyre távozott a nélkül, hogy valakinek tudomást adott volna róla. Az eltűnt tanító Kis Lajosnak hívják, sarbogarédi születésű, ev. ref. tanító volt Szalókaról, honnan a mult hó végén eltávozott, s azóta nem tért vissza. Termete alacsony, arca hosszús, szemei, szemöldöke és haja fekete, álla kiborotvált. A kik az eltűnt tanítóról valamit tudnak, tegyenek jelentést a mándoki főszolgabírónál.

— **(Halálos bányaszerencsétlenség.)** Tegnap éjjel 3 órakor halált okozó szerencsétlenség történt a Szabolcsbányán. Garay István vājár és Szabó József segéd vājár a Ferenc József tárnában tiltott helyen robbantottak s a felrobbanó durrlog Garayt súlyosan megsebesítette, Szabót pedig megölte. A megsebesült Garayt bevitték a bányatelepi kórházba és ott ápolják; a robbanás másik áldozatát, a meghalt Szabó Józsefet pedig a halottas kamrába szállították és onnan temetik el. A bányaszerencsétlenség mindkét áldozata nős s egy a súlyosan megsebesült Garaynak, mint a meghalt Szabóéak három gyermeke van. A vizsgálatot a szerencsétlenség ügyében megindították.

— **(Őszi rapport.)** Ma délután hosszú sor öreg regruta állott fel a városi háza udvarán. Összetöpreődött vén anyókák, öreg elnyomorodott férfiak egyetemben állottak glédában és várták Reeh György alkalmat, a ki egy nagy matrikulába írta be mindnyájok neveit szép sorjában. Koldusnép, tehetetlen elaggott, földhöz ragadt szegény anyókák és öreg bácsik voltak a rapport résztvevői, a kiknek neveit azért kellett szép sorban a matrikulába bevezetni, mert jövő hó 6 án megnyílik a pécsi jótékony egyesület népkönyhája s tudni kell, hány szegényre is fözzenek ottan. Hát bizony a rapport fényes eredményel záródott; vagy 150—200 olyan szegény jelentkezett, aki a jótékonyhoz folyamodik, hogy a hideg téli napokban legalább egy tál meleg levest vehessen magához.

— **(Elfogott sikkasztó.)** A sikkasztók világát éljük. A századvégi, nagyon egyáltalában fel nem dicsérhető sportok: lóverseny, az orfeum és a jó ég tudja még miféle különböző divatos élvezetek, beleviszik az embert fiatal, ugyszólván gyerekkorában a bűnök fertőjébe, a midőn nem irtózik a mások vagyonát sem eltulajdonítani; csak hogy még egy pár napot, még egy pár rövid órát átderbezzoljon a lelkét fogvatartó, testét megrontó ocsmny élvezetek karjaiban, s aztán... aztán ott a revolver s azzal leszámol az ilyen egyén minden földi bűnével, minden földi — adósságával. Nekünk is van alkalmunk, szomorú alkalmunk, most ismét írni egy ilyen szá-

egyszer meggyőzzél róla, hogy szeretsz, ha nem is mutatod. Mert elhatároztuk, hogy a vendégek jelenlétében nem mutatjuk szerelmünket és nem váltunk sem kézszerításokat, sem pillantásokat mások láttára.”

„Milyen édes inger volt ebben a mi titkos frigyünkben! Milyen édes gyönyör abban, hogy érzelmeinket, mint valami titkos szövetségben lévők, finom, csak előttünk érthető jelekkel mutassuk ki. És így lenni éppen kevéssel azelőtt, hogy egészen az egymáséi lennénk.”

„Igen, szerettelek téged határtalanul, minden szavadat, minden pillantásodat, minden vonásodat, lányos termetednek minden kecses mozdulatát.”

„Milyen sóvárgó szomorúsággal emlékeztem sokszor vissza ezekre az időkre és hasonlítgattam akkori érzelmeimet a mostaniakhoz. És nem vagy-e tán te is úgy vele?”

„Ugy éreztem, hogy te is esküvőnk napjára gondoltál, éppen mint magam, a reggelinél egyszerre csak kérdezted: hányadika van ma? mikor én rafeleltem: „november hatodika” és mikor te vontatott hangon ismételted: november hatodika.”

„És ha akkor arra gondoltál, úgy bizonyára arról elméledtél egész nap és tán borzongva festetted le magadnak unalmas, egyhangu esténket.”

„Ebdőkr indítványostad, hogy este menjünk el a tombola-estére és elhatároztuk, hogy elmegyünk oda, az illendőség kedvéért. De hát az illendőség kedvéért vetted magadra menyasszonyi ruhádat és tüztél a kebledre ugyanolyan rózsát, a milyen akkor volt rajtad?”

„Ugy tetszett nekem, hogy mondhatatlanul szánjalak és szántam egyuttal mind a kettőnket. Hátha tán bennem is van a hiba? — kérdestem magamtól. — És mikor az utcán mentünk, már könnyebben beszélgettünk. Vidámak voltunk és lelkünk egészen derült,

zadvégi rút históriáról. Itt is az élvezetek vittek egy fiatal embert a sikkasztás bűnös lejtőjére, mi kor nem gondolva magával, nem jövőjével, nem szü-leivel, csak azzal, hogy a más pénzén kedvére ki-dorbézolhassa magát, belevetette magát az erkölcsi súlyedés örvényébe és uszott benne, míg el nem merült. Neki is a revolver, az lett volna az utolsó szalmaszál, melybe vesztekor kapaszkodhassék, de gyáva, elgyengült lelke nem adott neki elég erőt, hogy használhassa. És így nem kerülhette el a földi igazságszolgáltatás kezét, mely bűnét nem hagyja büntetés nélkül s ezzel igyekszik majd a jöuttra viz-szatériteni, ha ugyan ez igyekezetnek fogantatja is lesz.

Ugy történt a dolog, hogy Bence János, pécsi születésű, alig 21 éves fiatal ember, fent Buda-pestben Bak Károly földbirtokosnál volt alkalmazás-ban. Irodai munkákat végzett a különben ügyes fiatal ember és jó magaviseletével gazdája bizalmát egészen megnyerte. Pedig ez a jó magaviselet csak látszólagos volt. Az ifjú karmái közé kerítette a fővárosi tobzódó élet és megtanította végre arra is, hogy ha pénze nem volt vágyait kielégíteni, a más, a gazdája pénzéhez nyuljon. És úgy is tett. F. hó 26-án (kedden) Bak Károly 160 frtot adott át Bencének, hogy vigye azt a postára. S az ifjubar ekkor uralomra jutott a bűn ördöge és a helyett, hogy a postára ment volna a pénzzel, szépen felült a vonatra s megszökött a rá bi-zott 160 frttal. Az volt a szándéka, hogy ide-jön Pécsre, mert a szülei itt laknak, hanem hogy az esetleges nyomozást félrevezesse, utirányt változtatva. Hatvanra utazott, onnan le Szolnokon keresztül Csabára, majd fel Szegedre és onnan jött Szabadkán keresztül Pécsre tegnap (szer-dán) reggel. Itt a „Nador“ szállodában váltott szobát és aztán hozzálátott, hogy az elsikkasztott pénzen jól kitorbézolhassa magát. Bejárta nappal sorban a kávéházakat, este a kocsmákat és eljutott éjszaká-nak évadján a lebujszóba is, a hol feltűnően költe kezett s egy revolvért is mutogatott, mondván, hogy majd kifizeti az az adósságait.

Időközben a fővárosi rendőrség sürgönyözött a pécsi rendőrséghez a sikkasztó ifjú nyomozása ügyé-ben és Kovács rendőrbiztos megindítván a kuta-tásokat, ma reggela „Nador“-ban szobájá-ban le is tartóztatta a sikkasztót, a ki a rendőrök megjelenésére annyira megrémült, hogy a mellette levő, megtöltött revolvért is — elfelejtette használni. Megmotoztatván, az elsikkasztott 160 frt-ból összevissza 34 frtot találtak még nála s a szál-lodai kényelmes szobából nyomban bekisérték a rend-őrség börtönébe s elfogatásáról a budapesti rendőr séget azonnal értesítették.

— **(Jeruzsálembe szökött tolvaj.)** Elzi-kovich Berkó karácsonyfalvai születésű hatvanéves izraelita polgártársunk valami nagyobbzsabásu tolvaj-lási manővert hajtott végre nem is olyan nagyon régen. A kompanistáit mind elfogták de ő — mint a nagy államférfiak szokták — azt tartva, hogy „utánam az özönvíz“, szépen megugrott az igazságszolgáltatás kezei közül és egyenesen Jeruzsá-lembe vette az útját. A mi az ut egyenességét illeti az ellenkezőleg nagyon is görbe lehet, mert a zarán-dokolás szent áhitatától elfogott polgártársat a Jeru-zsálembe vivő egyenes utirányban bár fogdmegek várták, de a kezüket mindig kikerülte az óriási kerülések megcsinálásával. Most aztán hivatalos uton is körözik, hogy esetleg, ha még Jeruzsálembe el nem ért, valahol felüleljék és a zarándoklat előtt leüllessék vele a tolvajlásért rászabandó börtönbün-tetést. A Jeruzsálembe szökött tolvaj 60 év körüli középtermetű, kerekarcu, szőke haju, kék szemű ember s különös ismertető jele nincs, hacsak az nem, hogy az orra szokatlanul — egyenes. Az összes rendőri hatóságok megkerestettek puhatólása és esetleg — de csak úgy, ha lehet — kézrekeríté-se iránt.

— **(Elítelt rágalmazó.)** Érdekes végtár-gyalás volt tegnap délután a pécsi kir. törvényszék büntető osztályánál. Egy öreg, hétgyerekes egyszerű parasztember állt a bíróság előtt hamis vád miatt. Bakó István berkesdi lakos az illető, a ki valami bizalmatlan és házsártos öreg lehet, a ki talán még a saját édesapjában sem bízott soha és elégedetlen lehetett önmagával, mióta csak él. Történt egyszer, hogy rá gondolta magát, hogy ő biztosítja a házaca-káját, meg aztán a birtokára és a házára vesz fel egy kis kölcsönt, hogy asszal valamit kezdjen. Bejött tehát Pécsre, Mindszenti Aurél közvetítő-irodájába és ott előadta a szándékát. Meg is csinálta Mindszenti vele az ügyleteket, a házának 23 évre való biztosításáért, melyet az „Adria“ nál eszközölt, vett tőle 20 drb díjbiztosítéki váltót s a kölcsönt is megszerezte neki. De mivel az öregnek pénze még a költségek előleges fedezésére sem volt, Mindszenti maga fedezte azokat, s tőle váltókat vett ellenszolgá-lat fejében; s mikor a kölcsönügylet befejezést nyert, kifizette vele az összesen 82 frt 60 kr-ra rugó költ-ségkiadásait s az ez összegről szóló 3 drb váltót visszaadta neki. Bakó Istvánban ekkor felébredt az

alaptermészetét képezé bizalmatlanság és azt gondolta magában, hogy ő meg van csalva s a három váltó közül kettőt, melyek egyike 10 frtról, a másik meg 32 frtról szolt: ő nem irt alá. És rögtön ment a köz-ponti vizagálóbíróhoz s ott előadta a panaszát, s egyszersmind a házbiztosításra adott váltóit is kérte visszaadni, mert — amint mondta — őt megcsalták és fél, hogy tovább is meg akarják csalni. Hát ezért állt tegnap Mindszenti Aurél panassa folytán a bizalmatlan paraszt a büntető bíróság előtt, a hol szintén bebizonyította magáról, hogy igen keveset bi-zik az emberekben és minden állítását ő maga „be tudja igazolni.“ A vádhatóság képviselőtében Nagy Géza dr. kir. alügyész — a végtárgyalás alapján kiderült tényekhez képest — Bakó Istvánt a btkv. 222. §-a alapján hamis vád emelésében látta bűnös-nek, de tekintetbe véve műveletlenségét, a btkv. 260. §-ába ütköző rágalmazásban kérte bűnösnek kimon-dani s a bíróság — a tulnyomó enyhítő körülmények figyelembe vételével — vádlottat az alapon 15 frt pénzbüntetésre, illetve 3 napi fogházra ítélte. S mi-vel úgy a panaszos, mint a vádlott és közvádó az ítéletben megnyugodtak, az ítélet jogerőssé vált és az elítelt nyomban meg is kezdte annak — letülését.

— **(Egy volt somogyi főispán halála.)** Tavirataink közt megirtuk legutóbb, hogy Jan-kovich László gróf, valóságos belső titkos tanácsos, főrendiházi tag, Somogy megyének 26 éven át volt főispánja, Szőlős Győrökön meghalt. Életrajzát a következőkben közöljük: Jankovich László 1816-ban Budán született. Tanulmányait befejezve, 1835-ben Pozsonyban jurátusnak esküdt föl, s csakhamar kinevezte báró Eötvös Ignác sáros megyei főispán aljegyzőnek. Egy év után áthelyeztetett az udvari kancelláriához fogalmazó gyakornoknak, — s itt 1839. év május haváig szolgált, midőn ez évben Verőcemege megválasztotta követének a magyar országgyűlésre, hol azon párthoz csatlakozott, mely-nek gróf Széchényi István és Deák Ferenc voltak vezetői. Az országgyűlés befejeztével nagybátyjainál: Jankovich Józsefnél és Istvánnál Szlavóniában lakott és itt élénk részt vett a megyei életben. 1841. szept-ember havában megválasztott Verőcemege alis-pánjának s ezen állásban működött 1848. április haváig, midőn az első felelős magyar miniszterium fölterjesztése alapján kinevezetett Verőcemege fő-ispánjának. 1848. szeptember havában főispáni állá-sáról lemondott s odahagyta azon földet, a melynek lakossága Magyarország ellen fegyvert fogott s átjött somogy megyei jóságára, Szőlős-Győrökre. 1849. október 3-án házassági frigyre lépett Tallián Rózá-val. A negyvennyolcas évet követett szomorú korszak alatt visszavonulva családjának és gazdaságának élt; a somogy megyei gazdasági egylet élén azonban sokat tett társadalmi téren. 1860-ban Somogy megye fő-ispánjává nevezetett ki, de a rövid alkotmányos aera letűnésével, 1861-ben leküszönt méltóságáról. 1865. évben a Mailath Sennyey provizorium alatt újra Somogy megye főispánjává nevezetett ki, s e méltóságában maradt 1886. szeptember 20-ig 1885. november 3-án a megye fényesen megünnepelte fő-ispánisága 25 éves jubileumát. Kézzel ezelőtt a grófi méltóságot nyerte.

— **(Szeszitalmérők figyelmébe.)** Drago-nescu Döme, pécsi m. kir. pénzügyigazgató a követ-kező hirdetményt teszi közé: „Az 1892. évi XV. t. c. 10. §-a alapján a szeszitalmérési adónak kizárólagos atapon való biztosítása 1895. évi december hó 31-én megszűnő, oly helyeken, hol a megjelölt időig a szeszitalmérés kizárólagos jog alapon volt biztosítva; a kiméresi, valamint kismértékbeni elárusítási enge-délyek részbeni kibővítése, részbeni megváltoztatása válik szükségessé, — a kir. pénzügyigazgatóság — az érdekelteknek szorosán követendő mihezartás vé-gett a következőket hozza tudomá-ra: 1. Oly hely-yeiken, a hol ez idő szerint a szeszitalmérési adó beszédési joga van biztosítva, vagyis hol pénzügyi hatósági engedély alapján a kocsmárosok és vendég-lősök jogosítva vannak bor és sör, ezen kívül égetett szeszes folyadékok, mint pálinka, rum, liqueur, cog-nac stb. kimérésére, ily helyeken úgy az italméresi engedélyek, mint a kismértékbeni elárusítás iránti engedélyek, továbbra is egész terjedelemben válto-zatlan érvényben hagyatnak. 2. Oly helyeken, hol ez idő szerint a kizárólagos szeszitalmérési jogosult-ság van bérbe adva: A kocsmárosok és vendéglő-sök, kik a birtokukban levő pénzügyi hatósági ital-méresi engedélyek alapján az idő szerint bor és sör-nek kimérésére vannak jogosítva; és ezekben: ha 1896. évi január 1-től égetett szeszes folyadékok, mint: közönséges és különleges pálinka, szilvórium, rum, cognac stb. kimérésével is szándékoznak foglal-kozni, tartoznak a birtokukban levő italméresi enge-délyt folyó évi december hó 31-ig személyesen vagy posta útján az illetékes pénzügyőri szakaszhoz be-terjeszteni, illetve beadni. Azon felek, kik italméresi engedélyüket 1895. évi december hó 31-ig a pénzügyőri szakaszhoz benyújtották, az illető szakasz ál-tal kiállított igazolvány, vagy ha az engedély posta útján küldetett be: a posta földadóvény alapján az összes kérelmezett égetett szeszes folyadékok kimé-

rését mindaddig háboríthatlan gyakorolhatják, míg a kiméresi engedélyük meg nem érkezik, vagy míg a kiegészítés megtagadása jogerős határozattal tudokra nem lett adva. 3. Azok a bejegyzett cégi fűszer-, anyag és vegyes-kereskedők, akik ez időszert az 1890. évi XXXVI. t. c. 7. §-a alapján korlátozt ki-mértékben való elárusításra; valamint azok a csuk-rászok és kávéosok, abban az esetben, ha jövőben is csak kis mértékben való elárusítást gyakorolnak, en-gedélyük birtokában háboríthatlan meghagyatnak. Ab-ban az esetben azonban, ha a kismértékbeni elaru-sítást ily felek korlátozlan akarnak gyakorolni, tar-toznak a jelenlegi engedélyüket ily korlátozlan engedélyre leendő kicserélés végett 1 frtos bélyeg kapcsában a kir. pénzügyigazgatósághoz előterjeszteni. Végre ki-jelentetik, hogy mindazok a kereskedők, szatócsok és pálinkamérők, kik eddig a kizárólagos jogosult-sággal bíró bérlőtől engedélyt nyerneket égetett szeszes italok kimérésére, poharazásra, vagy nyílt edények-ben utcán át való elárusítására: 1896. évi január hó 1-től kezdve csakis pénzügyigazgatósági engedély alapján folytathatják az égetett szeszes italok kimé-rését.

— **(Hogy tanul egy japán herceg írni.)** Egy Parisban élő japán a következő módon írja le egy japán herceg szépirási tanórját. Daimiot egész sereg szép szolgáló nő veszi körül. Az egyik a tust dörzsöli késsre, a másik a papirt simítja le, a harmadik az ecsetet szorítja hegyes rózsa ujjaca-káival, az ember azt hinné, hogy az ő-szes muzsak leszállottak a herceg segítségére, hogy az őra ne hézégeit minél kellemesebben leküzdhesse. A tanár szigorú pontossággal jelenik meg, fehér kendővel a szája előtt, nehogy lélekzete a herceg arcát érintse s számtalan hajlongásokkal szóltanul kifejezett kö-szöntés után letelepszik s hozzáfog a vonások rajzo-lásához, amelyeket a herceg másol. Ha a tanítvány a másolással elkészült, akkor kötelessége a tanárnak csodálkozni és örülni; el kell ragadtatva lennie ta-nítványa tehetségétől, de mindezt csak jelekkel sza-bad kifejezni, mert a herceget megszólítani tiltva van. Az is előfordul, hogy a tanár félreint a leg-öregebb szolganót s azt bizza meg a tanítványa talentuma felett való bámulatának tolmácsolásával. — Boldog herceg.

— **(Már a jövő héten)** fogják a magyar osztálysorjáték második és főhuzását megtartani, és azért igen ajánlatos, ha a sorsjegyek vételére mie-lőbb mindenki elhatározza magát, mert tekintve azon nagy érdeklődést, a melyvel ezen sorsjegyek iránt mindenütt viseltetnek, igen könnyen mege-se-hetik, hogy az utolsó napokban egyáltalán nem lehet kapni sorsjegyeket és ezen érdeklődéssel annál is inkább indokolt, mert vajmi kevés azon sorsjegyek száma, a melyek oly nyerési esélylyel bírnak, mint ezen sorsjáték sorsjegyei, a hol 90.000 sorsjegy kö-zül 21499 nyer és a számos tekintélyes nyereményen kívül még egy hatszázezer koronás jutalomdíj is most jön huzás alá. Ezen sorsjátékra legajánlatosabb, ha a sorsjegyeket az általános kedvelt Schröder Rob. Th. cégnél (Budapest, IV. Károly-körut Károly ka-zárnya 28.) szerezzük be. Mert ezen cégnek a sze-rencse mindig kedvez és 24 éves fennállása óta megbízóinak sok millió nyereményt fizetett ki és a legutóbbi időben is Schröder Rob. Th.-nál számos fő és jelentékeny nyereményeket nyertek meg.

Művészet, irodalom.

Próba szerencse. E jelige alatt indulhatott neki a Búbos pacsirta színrehozatalának Somogyi. Ha már operettet nem tud az egész héten színre hozni, legalább megpróbál egy új acquisitiót: fellép-teti az operett divát egy olyan szerepben, a mit ta-valy nagyon is arra tormett és egyenesen arra hiva-tott művésznőtől látott a pécsi közönség; fellépteti Kaposi Józst a „Búbos pacsirta“ Lénijében, a mit tavaly Kalmár Piroska játszott meg a tőle már megszokott igen szép és igen nagy sikerrel. Hát hi-szen Kaposi Józsa kedves szinpadi jelenség, tud igen jóízűket és hosszasan kacagni, de ez még nem elég arra, hogy valaki jó naiva lehessen. És furcsa, nem is az első két felvonásban, hol a jókedvű és vigénekes búbos pacsirát adja, ért el hatást bár-dalait megtapsolták — hanem a harmadik és negye-dik felvonásban, hol a komolyabb hang válik Léni kedélyének alapjává. Kaposin kívül — kit tisztelői csinos virágtartóval leptek meg — Follinus s va-lóban excellált az elégedetlen Schmalenbach szerepé-ben; Balla szintén elemében volt a könnyelmű Hermann alakításában. Mészáros Lajos azonban egy kissé nagyon is szentimentális, Peterdi pedig ellenkezőleg leküzdhetetlenül hideg volt; s az első-nek nem mindenütt sikerült arcimimikája, a második-nak pedig fesszes járása és karjainak önkéntelen szeg-letes tartása rontotta különben a náluk már ismert alapos tudásról tanuskodó játékuakat. Bodroghyó (Schmalenbachné) és Bresnay Anna (Julianá) jók voltak. A díszletek és rendezés elismerésre mél-

előbb törvényre legyen, az országban, a közvéleménynek és a parlamentnek, pártkülönbösg nélkül való óhajta.

Megyei közgyűlés.

Baranyamegye f. évi december 9 én délelőtt 10 órakor tartja rendkívüli közgyűlését, melynek tárgysorozatát a következőkben adjuk:

Kijelölő választmány megalakítása az ált. tiszt. ujtás alkalmára. — Belügym. rendelete a központi választmányról. — Belügym. rendelet a központi választmányról. — 2. A közigazgatási bizottságból 1895. év végén kilépő 5 tag helyének, 3—15 állandó választmánynak, állandó bíráló választmánynak, egészségügyi bizottságnak, statisztikai bizottságnak, állandó népnevelési bizottságnak 1890—1898. évek, árvaházi igazgatói választmánynak 1896—1900. évek, lótenyésztési választmánynak 1896—1901. évek, igazoló választmánynak, utakra felügyelői küldöttségnek 1896. évre való megalakulása. A nyugdíjválasztmányba 6 tagnak, jegyzői nyugdíjválasztmányba 4 tagnak, árvaszéki küldötteknek 1896—1898. évek, lovatató polgári bizottság elnökének 1896. évre való megválasztása. 16. Belügyminiszter leirata a szervezési szabályrendeleten eszközölt módosítások jóváhagyása tárgyában. 17. Belügyminiszter leirata a községekben megszálló idegenek bejelentése körül követendő eljárásról alkotott vármegyei szabályrendelet életbeléptetése tárgyában. 18. Festetich Andor gr. volt földmívelésügyi miniszter bucsulevele. 19. Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter beköszöntőlevele. 20. Földmívelésügyi miniszter leirata a szarvasmarha-, sertés- és juhtenyésztésről szóló szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 21. A vármegyei árvaháza alapszabályainak módosítása. 22. Földmívelésügyi min. rend. u. n. sterilizáló készülékek alkalmazása tárgyában. 23. Iványi község vad. jogának szabad kézről történt bérbeadása. 24. Császa község közbirtokosságának, szervezési szabályzata. 25. Egerszeg, Hőgyék, Kis-Hajmás, Oroszló, Sásd, Varga és Váznok községek közbirtokosságainak a legelőrendtartás megállapítása tárgyában hozott határozatai. 26. Haas Károly volt mohácsi szolgabíró által elkészített összegekre vonatkozó jelentés. 27. Hosszu-Hetény községnek községi adó leirása tárgyában hozott határozata. 28. A magocsi iparostanonc iskolának 1894—93. tanévre szerkesztett számadása. 29. Egerágh községnek Meder Lőrinc és társai által panaszszal megtámadott 1894. évi számadása. 30. Özv. Sovány Lászlóné pellérdi lakónőnek kegydíj iránti kérvénye. 31. Hosszu-Hetény községnek szeszadó leirása tárgyában hozott határozata. 32. Hóty Kálmán megyei díjok segély iránt való kérvénye. 33. Baán községnek a községi járdák téglával leendő kirakása tárgyában hozott határozata. 34. Duda-Szekeő község 1894. évi gyámpénztári számadása. 35. Belye községnek ingatlanok átadása tárgyában hozott határozata. 36. A Véménd községben felállítandó önálló jogú gyógyszerár engedélyezése tárgyában. 37. Sásd községnek korcsmaház bérbeadására vonatkozó szerződése. 38. Hosszu-Hetény községnek községi adók leirása. 39. Feked községnek ingatlanok átadása tárgyában hozott ha-

tározata. 40. Özv. Szofics Györgyné-féle tartozásból fedezetlenül maradt 67 frt hiánynak megtérítése. 41. Hosszu-Hetény községnek 1895. évre szerkesztett pótköltség-előirányzata. 42—48. Baranyavári járásból 38, Hegyháti 73, Mohácsi 21, Pécsi 56, Pécsváradi 37, Szentlőrinci 69, Siklói 47 község tüzren-dészeti szabályrendeleteik. 49. Mohácsi járásból 2, Pécsváradi járásból 5, Szentlőrinci járásból 5, Siklói járásból 7 község 1894. évi birói számadásai. 50. Fazekas Boda, Geresd és Püspöklak, Nagy Tótfalu, Dáiyok és Udvar községek 1894. évi szegénypénztári számadásai. 51. A megyebizottsági tagválasztásokról, — 52. a választott bizottsági tagok 1895. évi névjegyzéke tárgyában, — 53. a megejtendő pótválasztások iránt. 54. Szieberth Nándor, m. biz. tag indítványa a bizottsági tagválasztó kerületek helyesebb beosztása iránt. 55. Alispán jelentése Németi községnek 1894. évi birói számadására vonatkozó közgyűlési határozat kiigazítása tárgyában. 56. Háromszékvármegyei közönségének megkereső lev. a mezőrendőri kihágási ügyeknek a járási főszolgabírók hatáskörébe leendő utalás végett a földmívelésügyi miniszter urhoz intézett förratának támogatásáért. 57. Pintér János, nagypeterdi lakos és érdektársai által a szent-dienesi választó kerület székhelyének Nagy-Peterdre leendő áthelyezése iránt benyújtott kérvény. 58. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

Hírek.

Pécs, 1895. november hó 28.

(A budai városi pályaudvar ügye.)

A kereskedelemügyi miniszter tudvalevőleg a budai külvárosi vásártéren létesítendő vasuti megállóhelyet és rakodó állomást csak úgy hajlandó kiépíteni, ha az érdekeltség annak költségeihez 49000 frttal hozzájárul. A legutóbbi városi közgyűlés ennek folytán az érdekeltség meghallgatását rendelte el. Ez az értekezlet ma délután volt a városház közgyűlési termében nagyszámú bizottsági tag részvétele mellett. Aiding-er polgármester előterjesztvén az értekezlet célját, kifejti hogy a kérdéses megállóhely és rakodó állomás szükséges volta annyira átment már a város közönségének tudatába, hogy azt bővebben indokolni sem szükséges. A mi a viselőnk költségeit illeti, bajos dolog itt speciális érdekeltséget megállapítani, mert igaz ugyan, hogy a közelben telepekkel bíró üzletembereknek előnyük származik az új állomásból, de ezt az előnyt számszerű összegben kifejezni lehetetlen. Aztán az az üzletember, a kinek üzlete most azon a vidéken van, lehet, hogy onnét egy-két év múlva máshova költözik, vagy visszavonul az üzletől a más ül helyébe. Nem lenne tehát méltányos, hogy a mostani üzlettulajdonosok viseljék az állomás létesítésének egész terhet. Sokkal igazságosabb ezen költiséget az ottani telkekre hárítani, mert a telek mindig ott marad és értékeiben éppen az állomás üzembe vétele által emelkedik. Ha ezt vesszük alapul, figyelemmel kell lennünk arra, hogy a kérdéses helyen a városnak 75 holdnyi telke van, melynek középebe esnek az új állomás; az igazságnak tehát az felelnie meg, hogy a város viselje az egész 49000 frtnyi költséget, mert a kérdéses állomásnak ottan leendő létesítése a város telkének értékét nemcsak a megszava-

mikor karöltve beléptünk a kivilágított díszterembe. Az emberek nézegettek bennünket és hallottam, hogy mondták: „milyen szép pár!”

„Ez fölvilanyozott, olyan jóleső érzés fogott el és mi szobáról-szobára lépkedtünk. Hasonlítottam más asszonyokat hozzád és te kedvesebb, szebb, igézőbb voltál, mint akárci más. Te is jókedvűnek és megelégedettnek látszottál. Mikor zenélni kezdtek, egymáshoz kellett hajolnunk, hogy halljuk, mit beszélünk. Nem mondtunk éppen semmi különöset, de hangodban gyöngéd rezgés volt és tekintetedben szin.”

„Az emberek folyton minket nézegettek és bizonyára boldogoknak tartottak. És nem voltunk e hát azok is? Nem szoltunk egymásnak semmit arról, hogy esküvőnk napja van, de mind a ketten éreztük és tudtuk, hogy rá gondolunk. És ez a gondolat aranyozta be minden szavunkat, tettünket.”

„Táncra kértelek és te felelted: „köszönöm!” Aztán figyelgettük a táncoló párokat és találgattuk, hogy vajjon kik lehetnek közülök jegyesek. Ez most bennünket valami októl mulattatott. A francia négyes után kimentünk az étterembe, mint a többi ifjak. Kérdeztelek, hogy mivel kínáljalak meg és te kértél, hogy adjak, a mit akarok. — Két pohár pezsgőt rendeltem és úgy tetszett, mintha első lakodalmi poharunkat innók és mikor koccintottunk, mintha a hamu alól elécsillogott volna egy régóta elhamvadt nak hitt gyöngéd tekintet.”

„Ugy hát az nem hamvadt még el egészen. Otthon vagyunk. Hallottam, hogy mozogsz ott a szomszéd szobában. — Az imént kinyitottad az ajtót és kérdezte, hogy nem jövök-e mindjárt hozzád. — Várj, édes szerelmem, rögtön jövök! Ugy érzem, hogy megint szeretlek, mint azelőtt.”

zandó 49000 frttal, de legalább is kétszer annyival emelni fogja. Különben is ebből a városra közvetlen teher nem hárul s ez összeget a város inkább csak előlegezi, mert ez a költség bőven meg fog térülni az állomás által hajtandó vámjövödelemből is. Indítványozza tehát, hogy az értekezlet mondja ki, miképp a követelt 49000 frtnyi költséget a város adja az állomás létesítésére. Erreth János orsz. képviselő teljesen osztja a polgármester nézetét s elfogadja az indítványt, mert ez azért is méltányos, mivel a budai külvárosi lakossága éppen oly mértékben hozzájárul a mostani pályaudvar kibővítésének költségeihez, mint az egész város közönsége, illő tehát, hogy az egész város közönsége viselje a budai külvárosi állomás költségeit is, a mennyiben ezek annak létesítésénél elkerülhetők nem lennének. — Papp József szintén elfogadja az indítványt s annak az óhajának ad kifejezést, hogy a budai városi állomás a régi pályaudvar kibővítését megelőzőleg építtessék ki, hogy az így már kisegítő állomásul szolgálhasson a bővítési munkálatok ideje alatt. — Az értekezlet erre egyhangulag elfogadta a polgármester indítványát, mit a Muttyánszky Béla indítványára nyomban összeült gazdasági és pénzügyi együttes bizottság is magáévá tevén, az ügy már a legközelebbi közgyűlés napirendjére kitzűzhető lesz.

— (Tisztújítás az ügyvédi kamaránál.) Az ügyvédi kamara tisztikarának és választmányának 3 éves mandátuma a folyó év végével lejárván, a kamara elnöke az új tisztikar és választmány megalakítása céljából a tisztújító közgyűlést folyó évi december hó 30 ik napjának délutáni 3 órájára a kamara helyiségébe (Majláth-tér 6. sz.) kitzűzte s arra a kamarai tagokat meghívta.

— (Esküvő.) Dr. Spitzer Károly dunaföldvári ügyvéd tegnapelőtt vette nőül Kócsi Juliskát, Kócsi Imre nagyberlő leányát.

— (Az evang. egyház köréből.) A pécsi evang. egyház presbyteriuma tegnap tartott gyűlésén elhatározta, hogy jövő hó 15 én (vasárnap) közgyűlést tart, melyen végleg megállapítják az évi egyházi járulékot és a pótdót.

— (Harcászati céllövészet.) A pécsi 19. honvéd gyalogezred két zászlóalja ma reggel kivonult a Mecsekre és ott harcászati céllövészetet tartott egész napon keresztül; bár az idő borult és ködös lévén, nem igen kedvezett a gyakorlatoknak.

— (Eltűnt tanító.) Egy tanítót keresnek. Mert megtörtént az az eset, hogy egy tanító eltűnt. Ismeretlen helyre távozott a nélkül, hogy valakinek tudomást adott volna róla. Az eltűnt tanító Kis Lajosnak hívják, sarbogarédi születésű, ev. ref. tanító volt Szalókaról, honnan a mult hó végén eltávozott, s azóta nem tért vissza. Termete alacsony, arca hosszús, szemei, szemöldöke és haja fekete, álla kiborotvált. A kik az eltűnt tanítóról valamit tudnak, tegyenek jelentést a mándoki főszolgabírónál.

— (Halálos bányaszerencsétlenség.) Tegnap éjjel 3 órakor halált okozó szerencsétlenség történt a Szabolcsbányán. Garay István vajár és Szabó József segéd vajár a Ferenc József tárnában tiltott helyen robbantottak s a felrobbanó durrlóg Garayt súlyosan megsebesítette, Szabót pedig megölte. A megsebesült Garayt bevitték a bányatelepi kórházba és ott ápolják; a robbanás másik áldozatát, a meghalt Szabó Józsefet pedig a halottas kamrába szállították és onnan temetik el. A bányaszerencsétlenség mindkét áldozata nős s egy a súlyosan megsebesült Garaynak, mint a meghalt Szabóéknak három gyermeke van. A vizsgálatot a szerencsétlenség ügyében megindították.

— (Őszi rapport.) Ma délután hosszú sor öreg regruta állott fel a városháza udvarán. Összetöbörödött vén anyókák, öreg elnyomorodott férfiak egyetemben állottak glédában és várták Reeh György alkaptányt, a ki egy nagy matrikulába írta be mindnyájok neveit szép sorjában. Koldusnép, tehetetlen elaggott, földhöz ragadt szegény anyókák és öreg bácsik voltak a rapport résztvevői, a kiknek neveit azért kellett szép sorban a matrikulába bevezetni, mert jövő hó 6 án megnyílik a pécsi jótékony nőegylet népkönyhája s tudni kell, hány szegényre is fözzenek ottan. Hát bizony a rapport fényes eredményel záródott; vagy 150—200 olyan szegény jelentkezett, aki a jótékonyághoz folyamodik, hogy a hideg téli napokban legalább egy tál meleg levest vehessen magához.

— (Elfogott sikkasztó.) A sikkasztók világot éljük. A századvégi, nagyon egyáltalában fel nem dicsérhető sportok: lóverseny, az orfeum és a jó ég tudja még miféle különböző divatos élvezetek, beleviszik az embert fiatal, ugyszólván gyerekkorában a bűnök fertőjébe, a midőn nem irtózik a mások vagyonát sem eltulajdonítani; csak hogy még egy pár napot, még egy pár rövid órát átfordékoljon a lelkét fogvatartó, testét megromító ocsmny élvezetek karjaiban, s aztán... aztán ott a revolver s azzal leszámol az ilyen egyén minden földi bűnével, minden földi — adósságával. Nekünk is van alkalmunk, szomorú alkalmunk, most ismét írni egy ilyen szá-

egyszer meggyőzzél róla, hogy szeretsz, ha nem is mutadod. Mert elhatároztuk, hogy a vendégek jelenlétében nem mutatjuk szerelmünket és nem váltunk sem kézszeritásokat, sem pillantásokat mások láttára.”

„Milyen édes inger volt ebben a mi titkos frigyünkben! Milyen édes gyönyör abban, hogy érzelmeinket, mint valami titkos szövetségben lévőket, finom, csak előttünk érthető jelekkel mutassuk ki. És így lenni éppen kevéssel azelőtt, hogy egészen az egymáséi lennénk.”

„Igen, szerettelek téged határtalanul, minden szavadat, minden pillantásodat, minden vonásodat, lányos természetnek minden kecses mozdulatát.”

„Milyen sóvárgó szomorúsággal emlékeztem sokszor vissza ezekre az időkre és hasonlítottam akkori érzelmeimet a mostaniakhoz. És nem vagy-e tán te is ugy vele?”

„Ugy érzem, hogy te is esküvőnk napjára gondoltál, éppen mint magam, a reggelinél egyszerre csak kérdezted: hányadika van ma? mikor én rafeleltem: „november hatodika” és mikor te vontatott hangon ismételted: november hatodika.”

„És ha akkor arra gondoltál, ugy bizonyára arról elmélkedtél egész nap és tán borsongva festetted le magadnak unalmas, egyhangu esténket.”

„Ebédkor indítványostad, hogy este menjünk el a tombola-estére és elhatároztuk, hogy elmegyünk oda, az illendőség kedvéért. De hát az illendőség kedvéért vettél magadra menyasszonyi ruhádat és tüztél a kebledre ugyanolyan rózsát, a milyen akkor volt rajtad?”

„Ugy tetszett nekem, hogy mondhatatlanul eszánjalak és eszántam egyuttal mind a kettőnket. Hát ha tán bennem is van a hiba? — kérdestem magamtól. — És mikor az utcán mentünk, már könnyebben beszélgettünk. Vidámak voltunk és lelkünk egészen derült,

zadvégi rút históriáról. Itt is az élvezetek vittek egy fiatal embert a sikkasztás bűnös lejtőjére, mi kor nem gondolva magával, nem jövőjével, nem szü-leivel, csak azzal, hogy a mis pénzén kedvére ki-dorbézhassa magát, belevetette magát az erkölcsi sülyedés örvényébe és uszott benne, míg el nem merült. Neki is a revolver, az lett volna az utolsó szalmaszál, melybe vesztekor kapaszkodhassék, de gyáva, elgyengült lelke nem adott neki elég erőt, hogy használhassa. És így nem kerülhette el a földi igazságszolgáltatás kezét, mely bűnét nem hagyja büntetés nélkül s ezzel igyekszik majd a jöuttra viz-szatéreni, ha ugyan ez igyekezetnek fogantatja is lesz.

Ugy történt a dolog, hogy Bence János, pécsi születésű, alig 21 éves fiatal ember, fent Buda-pestben Bak Károly földbirtokosnál volt alkalmazás-ban. Irodai munkákat végzett a különben ügyes fiatal ember és jó magaviseletével gazdája bizalmát egészen megnyerte. Pedig ez a jó magaviselet csak látszólagos volt. Az ifjú karmái közé kerítette a fővárosi tozódó élet és megtanította végre arra is, hogy ha pénze nem volt vágyait kielégíteni, a más, a gazdája pénzéhez nyuljon. És úgy is tett. F. hó 26-án (kedden) Bak Károly 160 frtot adott át Bencének, hogy vigye azt a postára. S az ifjuban ekkor uralomra jutott a bűn ördöge és a helyett, hogy a postára ment volna a pénzzel, szépen felült a vonatra s megszökött a rá bi-zott 160 frttal. Az volt a szándéka, hogy ide-jön Pécsre, mert a szülei itt laknak, hanem hogy az esetleges nyomozást félrevezesse, utirányt változtatva, Hatvanra utazott, onnan le Szolnokon keresztül Csabára, majd fel Szegedre és onnan jött Szabadkán keresztül Pécsre tegnap (szer-dán) reggel. Itt a „Nádor“ szállodában váltott szobát és aztán hozzálátott, hogy az elsikkasztott pénzen jól kidorbézhassa magát. Bejárta nappal sorban a kávéházakat, este a koresmákat és eljutott éjszaká-nak évadján a lebujkoba is, a hol feltűnően költe kezett s egy revolvert is motogatót, mondván, hogy majd kifizeti az az adósságait.

Időközben a fővárosi rendőrség sürgönyözött a pécsi rendőrséghez a sikkasztó ifjú nyomozása ügyé-ben és Kovács rendőrbiztos megindítván a kuta-tásokat, ma reggela „Nádor“-ban szobájá-ban le is tartóztatta a sikkasztót, a ki a rendőrök megjelenésére annyira megrémült, hogy a mellette levő, megtöltött revolvert is — elfelejtette használni. Megmotoztatván, az elsikkasztott 160 frt-ból összevissza 34 frtot találtak még nála s a szál-lodai kényelmes szobából nyomban bekisérték a rend-őrség börtönébe s elfogatásáról a budapesti rendőr-séget azonnal értesítették.

— **(Jeruzsálembe szökött tolvaj.)** Elzi-kovich Berkó karácsonyfalvai születésű hatvanéves izraelita polgártársunk valami nagyobb szabású tolvaj-lási manővert hajtott végre nem is olyan nagyon régen. A kompanistáit mind elfogták de ő — mint a nagy államférfiak szokták — azt tartva, hogy „utánam az özönvíz“, szépen megugrott az igazsá-gszolgáltatás kezei közül és egyenesen Jeruzsá-lembe vette az útját. A mi az ut egyenességét illeti, az ellenkezőleg nagyon is görbe lehet, mert a zarán-dokolás szent áhitatától elfogott polgártársat a Jeru-zsálembe vivő egyenes utirányban bár fogdmegek várták, de a kezüket mindig kikerülte az óriási kerülések megcsinálásával. Most aztán hivatalos uton is körözik, hogy esetleg, ha még Jeruzsálembe el nem ért, valahol lefűljék és a zarándoklat előtt leüllessék vele a tolvajlásért rászabandó börtönbűn-tetést. A Jeruzsálembe szökött tolvaj 60 év körüli középtermetű, kerekarcu, szőke haju, kék szemű ember s különös ismertető jele nincs, hacsak az nem, hogy az orra szokatlanul — egyenes. Az összes rendőri hatóságok megkerestettek puhatolása és esetleg — de csak úgy, ha lehet — kézrekeríté-se iránt.

— **(Elítelt rágalmazó.)** Érdekes végtár-gyalás volt tegnap délután a pécsi kir. törvényszék büntető osztályánál. Egy öreg, hétyyerekes egyszerű parasztember állt a bíróság előtt hamis vád miatt. Bakó István berkesdi lakos az illető, a ki valami bizalmatlan és házsártos öreg lehet, a ki talán még a saját edesapjában sem bízott soha és elégedetlen lehetett önmagával, mióta csak él. Történt egyszer, hogy rá gondolta magát, hogy ő biztosítja a házacs-káját, meg astán a birtokára és a házára vesz fel egy kis kölcsönt, hogy azzal valamit kezdjen. Bejött tehát Pécsre, Mindszenti Aurél közvetítő irodá-jába és ott előadta a szándékát. Meg is csinálta Mindszenti vele az ügyleteket, a házának 23 évre való biztosításáért, melyet az „Adria“ nál eszközölt, vett tőle 20 drb díjbiztosítékát váltót s a kölcsönt is megszerezte neki. De mivel az öregnek pénze még a költségek előleges fedezésére sem volt, Mindszenti maga fedezte azokat, s tőle váltókat vett ellenszolgá-lat fejében; s mikor a kölcsönügylet befejezést nyert, kifizettette vele az összesen 82 frt 60 krra rugó költ-ségkiadásait s az ez összegéről szóló 3 drb váltót visszaadta neki. Bakó Istvánban ekkor felébredt az

alaptermeszetét képezé bizalmatlanság és azt gondolta magában, hogy ő meg van csalva s a három váltó közül kettőt, melyek egyike 10 frtról, a másik meg 32 frtról szolt: ő nem irt alá. És rögtön ment a köz-ponti vizsgálóbíróhoz s ott előadta a panaszát, s egyszersmind a házbiztosításra adott váltót is kérte visszaadni, mert — amint mondta — őt megcsalták és fél, hogy tovább is meg akarják csalni. Hát ezért állt tegnap Mindszenti Aurél panassa folytán a bizalmatlan paraszt a büntető bíróság előtt, a hol szintén bebizonyította magáról, hogy igen keveset bi-zik az emberekben és minden állítását ő maga „be tudja igazolni.“ A vádhatóság képviselőjében Nagy Géza dr. kir. alügyész — a végtárgyalás alapján kiderült tényekhez képest — Bakó Istvánt a btkv. 222. §-a alapján hamis vád emelésében látta bűnös-nek, de tekintetbe véve műveletlenségét, a btkv. 260. §-ába ütköző rágalmazásban kérte bűnösnek kimon-dani s a bíróság — a tulnyomó enyhítő körülmények figyelembe vételével — vádlottat ez alapon 15 frt pénzbüntetésre, illetve 3 napi fogházra ítélte. S mi-vel úgy a panaszos, mint a vádlott és közvádió az ítéletben megnyugodtak, az ítélet jogerőssé vált és az elítelt nyomban meg is kezdte annak — leülését.

— **(Egy volt somogyi főispán halála.)** Tavirataink közt megirtuk legutóbb, hogy Jan-kovich László gróf, valóságos belső titkos tanácsos, főrendiházi tag, Somogy megyének 26 éven át volt főispánja, Szőlő Győrökön meghalt Életrajzát a következőkben közöljük: Jankovich László 1816-ban Budán született. Tanulmányait befejezve, 1835-ben Pozsonyban jurátusnak esküdt föl, s csakhamar kinevezte báró Eötvös Ignác sáros megyei főispán aljegyzőnek. Egy év után áthelyeztetett az udvari celláriához fogalmazó gyakornoknak, — s itt 1839. év május haváig szolgált, midőn ez évben Verőcemege megválasztotta követének a magyar országgyűlésre, hol azon párthoz csatlakozott, mely-nek gróf Széchényi István és Deák Ferenc voltak vezetői. Az országgyűlés befejeztével nagybátyjainál: Jankovich Józsefnél és Istvánnál Szlavoniában lakott és itt élénk részt vett a megyei életben. 1841. szept-ember havában megválasztott Verőcemege alis-pánjának s ezen állásban működött 1848. április haváig, midőn az első felelős magyar miniszterium fölterjesztése alapján kinevezetett Verőcemege fő-ispánjának. 1848. szeptember havában főispáni állá-sáról lemondott s odahagyta azon földet, a melynek lakossága Magyarország ellen fegyvert fogott s átjött somogy megyei jóságára, Szőlő-Győrökre. 1849. október 3-án házassági frigyre lépett Tallián Rózá-val. A negyvennyolcas évet követett szomorú korszak alatt visszavonulva családjának és gazdaságának élt; a somogy megyei gazdasági egylet élén azonban sokat tett társadalmi téren. 1860-ban Somogy megye fő-ispánjává nevezetett ki, de a rövid alkotmányos aera letűnésével, 1861-ben leköszönt méltóságáról. 1865. évben a Mailath-Sennyey provizorium alatt újra Somogy megye főispánjává nevezetett ki s e méltóságában maradt 1886. szeptember 20-ig 1885. november 3-án a megye fényesen megünnepelte fő-ispánsága 25 éves jubileumát. Kevéssel ezelőtt a grófi méltóságot nyerte.

— **(Szeszitalmérők figyelmébe.)** Drago-nescu Döme, pécsi m. kir. pénzügyigazgató a követ-kező hirdetőmentet teszi köze: „Az 1892. évi XV. t. c. 10. §-a alapján a szeszitalmérési adónak kizárólagos alapon való biztosítása 1895. évi december hó 31-én megszűnővén, oly helyeken, hol a megjelölt időig a szeszitalmérés kizárólagos jog alapon való biztosítva; a kimérési, valamint kismértékbeni elárúsítási enge-délyek részbeni kibővítése, részbeni megváltoztatása válik szükségessé, — a kir. pénzügyigazgatóság — az érdekelteknek szorosán követendő mibeztartás vé-gett a következőket hozza tudomáára: 1. Oly he-lyeken, a hol ez idő szerint a szeszitalmérési adó beszedési joga van biztosítva, vagyis hol pénzügyi hatósági engedély alapján a koremsárosok és vendég-lősök jogosítva vannak bor és sör, ezen kívül égetett szeszesez folyadékok, mint pálinka, rum, liqueur, cog-nac stb. kimérésére, ily helyeken úgy az italmérési engedélyek, mint a kismértékbeni elárúsítás iránti engedélyek, továbbra is egész terjedelemben válto-zatlan érvényben hagyatnak. 2. Oly helyeken, hol ez idő szerint a kizárólagos szeszitalmérési jogosult-ság van bérbe adva: A koremsárosok és vendéglő-sők, kik a birtokukban levő pénzügyi hatósági ital-mérési engedélyek alapján ez idő szerint bor és sör-nek kimérésére vannak jogosítva; az esetben: ha 1896. évi január 1-től égetett szeszesez folyadékok, mint: közönséges és különleges pálinka, szilvórium, rum, cognac stb. kimérésével is szándékoznak foglal-kozni, tartoznak a birtokukban levő italmérési enge-délyt folyó évi december hó 31-ig személyesen vagy posta útján az illetékes pénzügyi szakaszhoz he-terjeszteni, illetve beadni. Azon felek, kik italmérési engedélyüket 1895. évi december hó 31-ig a pén-szügyi szakaszhoz benyújtották, az illető szakasz ál-tal kiállított igazolvány, vagy ha az engedély posta útján küldetett be: a posta földadóvény alapján az összes kérelmezett égetett szeszesez folyadékok kimé-

rését mindaddig háboríthatlan gyakorolhatják, míg a kimérési engedélyük meg nem érkezik, vagy míg a kiegészítés megtagadása jogerős határozattal tudokra nem lett adva 3. Azok a bejegyzett cégű fűszer-, anyag és vegyes-kereskedők, akik ez időszert az 1890. évi XXXVI. t. c. 7. §-a alapján korlátozt ki-mértékben való elárúsításra; valamint azok a csuk-rások és kávéosok, abban az esetben, ha jövőben is csak kis mértékben való elárúsítást gyakorolnak, en-gedélyük birtokában háboríthatlan meghagyatnak. Ab-ban az esetben azonban, ha a kismértékbeni elaru-sítást ily felek korlátlanul akarnák gyakorolni, tar-toznak a jelenlegi engedélyüket ily korlátlan engedélyre leendő kicserélés végett 1 frtos bélyeg kapcsában a kir. pénzügyigazgatósághoz előterjeszteni. Végre ki-jelentetik, hogy mindazok a kereskedők, szatócsok és pálinkamérők, kik eddig a kizárólagos jogosult-sággal bíró bérlőtől engedélyt nyerneket égetett szeszesez italok kimérésére, poharzásra, vagy nyílt edények-ben utcán át való elárúsítására: 1896. évi január hó 1-től kezdve csakis pénzügyigazgatósági engedély alapján folytathatják az égetett szeszesez italok kimé-rését.

— **(Hogy tanul egy japán herceg írni.)** Egy Parisban élő japán a következő módon írja le egy japán herceg szépirási tanórját. Daimiot egész sereg szép szolga nő veszi körül. Az egyik a tust dörzsöli kézre, a másik a papirt simítja le, a harmadik az ecsetet szorítja hegyesre rózsás ujjac-káival, az ember azt hinné, hogy az ő-szesz muzeak ieszállottak a herceg segítségére, hogy az őra ne hézségeit minél kellemesebben leküzdhesse. A tanár szigorú pontossággal jelenik meg, fehér kendővel a szája előtt, nehogy lélekzete a herceg arcát érintse s számtalan hajlongásokkal szóltanul kifejezett kö-szöntés után letelepszik s hozzafog a vonások rajzo-lásához, amelyeket a herceg másol. Ha a tanítvány a másolással elkészült, akkor kötelessége a tanárnak csodálkozni és örülni; el kell ragadtatva lennie ta-nítványa tehetségétől, de mindezt csak jelekkel sza-bad kifejezni, mert a herceget megszólítani tiltva van. Az is előfordul, hogy a tanár félreint a leg-öregebb szolganót s azt bizza meg a tanítványa talentuma felett való bámulatának tolmácsolásával. — Boldog herceg.

— **(Már a jövő héten)** fogják a magyar osztálysorsjáték második és főhuzását megtartani, és azért igen ajánlatos, ha a sorsjegyek vételére mie-lőbb mindenki elhatározza magát, mert tekintve azon nagy érdeklődést, a melylyel ezen sorsjegyek iránt mindenütt viseltetnek, igen könnyen mege-be-tik, hogy az utolsó napokban egyáltalán nem lehet kapni sorsjegyeket és ezen érdeklődéssel annál is inkább indokolt, mert vajmi kevés azon sorsjegyek száma, a melyek oly nyerési esélylyel bírnak, mint ezen sorsjáték sorsjegyei, a hol 90.000 sorsjegy kö-zül 21499 nyer és a számos tekintélyes nyereményen kívül még egy hatszázezer korona jutalomdíj is most jön huzás alá. Ezen sorsjátékra legajánlatosabb, ha a sorsjegyeket az általános kedvelt Schröder Rob. Th. cégnél (Budapest, IV. Károly-körut Károly ka-szárnya 28.) szerezzük be. Mert ezen cégnek a sze-renyese mindig kedvezés. 24 éves fennállása óta megbízónak sok millió nyereményt fizetett ki és a legutóbbi időben is Schröder Rob. Th.-nál számos fő és jelentékeny nyereményeket nyertek meg.

Művészet, irodalom.

Próba szerenese. E jelige alatt indulhatott neki a Búbos pacsirta színrehozatalának Somogyi. Ha már operettet nem tud az egész héten színre hozni, legalább megpróbál egy új adquisitiót: fellép-teti az operett divát egy olyan szerepben, a mit ta-valy nagyon is arra termett és egyeneesen arra hiva-tott művésznőtől látott a pécsi közönség; fellépteti Kaposi Józseát a „Búbos pacsirta“ Lénijében, a mit tavaly Kalmár Piroska játszott meg a tőle már megszokott igen szép és igen nagy sikerrel. Hát hi-szen Kaposi Józsa kedves szinpadai jelenség, tud igen jóízűket és hosszasan kacagni, de es még nem elég arra, hogy valaki jó naiva lehessen. És furcsa, nem is az első két felvonásban, hol a jókedvű és vigénekes búbos pacsirtát adja, ért el hatást — bár-dalait megtapsolták — hanem a harmadik és negye-dik felvonásban, hol a komolyabb hang válik Lén-i kedélyének alapjává. Kaposin kívül — kit tisztelői csinos virágtartóval leptek meg — Follinuss vá-lóban excellált az elégedetlen Schmalenbach szerepé-ben; Balla szintén elemében volt a könnyelmű Hermann alakításában. Mézáros Lajos azonban egy kissé nagyon is szentimentális, Peterdi pedig ellenkezőleg leküzdhetetlenül hideg volt; s az első-nek nem mindenütt sikerült aromimikája, a második-nak pedig szeszesez járása és karjainak önkéntelen szeg-letes tartása rontotta különben a náluk már ismert alapos tudásról tanuskodó játékkukat. Bodroghyás (Schmalenbachné) és Bressnay Anna (Julianah) jók voltak. A díszletek és rendezés elismérésére mélt-

tók. Publikum csak a földszinten és egynehány páholyban volt s amint hátramaradt a darab sikere a tavalyi előadás mögött erkölcsileg, úgy hátramaradt anyagilag is; tehát Somogyi új adquisitioja nem ütött be. (→)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 28-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülésen a jövő évi költségvetés részletes tárgyalása vette kezdetét.

A kisebb tárcák költségvetését N e m é n y i Ambrus előadó ajánlotta elfogadásra. Utána

B á n ó József a nemzeti párt nevében követelte az önálló magyar udvartartást; követeli pedig annyival is inkább, mert már ezt Wekerle is megígérte. Ezt a követelést folyton hangoztatni fogja, mindaddig, míg meg nem valósul. (Zajos helyeslés.)

B á n f f y b. miniszterelnök az udvartartást olyan értelemben, mint azt a tuloldal kívánja, nem tartja szükségesnek; de igenis, helyesli, hogy az udvar Budapesten állandó képvisellel birjon. (Zaj balról.)

N á n á s y Ödön szintén a külön és önálló magyar udvartartást hangsúlyozza.

U g r o n Gábor a függetlenségi párt nevében követeli az önálló magyar udvartartást, melyet fontos közjogi okokból nemzeti követelménynek tart. (Zajos helyeslés.) B á n f f y b. úgy beszél, mint a ki nem ismeri a magyar történelmet, a magyar közjogot. (Zajos tetsszés.) Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint a kormány utasítandó, hogy a magyar udvartartásra vonatkozólag a legrövidebb idő alatt javaslatot nyújtson be. (Eljenzés.)

A p p o n y i Albert gróf nem fogadja el a B á n f f y b. által ajánlott megoldási módot; inkább semmit, mint ezt.

P o l ó n y i Géza szerint az udvartartást feladati a kormány törvényes kötelessége.

B á n f f y b. miniszterelnök ismételi előbbi kijelentését, a mit

U g r o n Gábor hatalmas beszédben ver vissza, a többi közt mondván: Így csak egy zsarnok kényur rabszolgája beszélhet.

A többség a határozati javaslatot elvetette és a tételt elfogadta.

Szünet után egymást követték a szólásban B e ö t h y Ákos, P o l ó n y i Géza, E ö t v ö s Károly, H o r v á t h Gyula, H o i á n s z k y Nándor, N á n á s y Ödön, E n d r e y Gyula, A s b ö t h János, kik valamennyien hangsúlyozták, hogy a királyi kabinetiroda a magyar miniszterelnökség hatáskörébe utaltassék.

B á n f f y b. miniszterelnök védte a mostani álláspontot.

A vita folytatása holnapra maradt.

Ülés végén

I v á n k a Oszkár interpellált, a mire D á n i e l Ernő miniszter nyomban felelt.

TÁVIRATOK.

— **Dumas Sándor meghalt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy Dumas Sándor, a nagy francia drámaíró, tegnap éjjel meghalt. Dumas holttestét szombaton hozzák Párisba és ekkor fogják eltemetni a P é r e la Chaise temetőben. Végrendelvényében meghagyta, hogy minden szertartás nélkül, egyszerűen, mindennapos ruhájában temessék el. A francia miniszterelnök részvétvértéket intézett a családhoz.

— **Oroszország mozgósít.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lembergől jelentik, hogy déli Oroszországban az egész hadsereg harcra készen áll, csupán az indulási parancsot várja

— **Vicinális deputáció.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A temesvári küldöttség ma délelőtt tisztelgett Dániel miniszterrel a temesvár-buziási vicinális vasut tárgyában. A miniszter megígérte támogatását, de a különös kedvezményeket nem. Erdekes hogy a küldöttséget nem Szapáry Gyula gróf, a város képviselője vezette a miniszter elé.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Feladv. szerkesztő
PLEININGER FERENC

25911. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Némethy József pécsi lakos végrehajthatónak. Pfeifer Jakab hidasdi lakos végrehajtható ellen 120 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsvárad kir. járásbírósa területén levő, Hidas község határában fekvő, a hidasdi 979. sz. tjkvben felvett I. 5654. és 5656. hszsz. szántókra 160 frt becsárban, — a 980. sz. tjkvben felvett + 5655. hszsz. szántóra 82 frt becsárban, — az 1074/a. sz. tjkvben felvett 5658/a. hszsz. szántóra 80 frt becsárban, — a 397. sz. tjkvben felvett + 5483. hszsz. szántóra 176 frt becsárban. — az 1642. sz. tjkvben felvett + 5657. hszsz. 142/a. sz. házra 400 frt becsárban mint kikiáltási árban és pedig az 1881: 60. t. cz. 56. § a és illetve d. pontja értelmében az összes felsorolt ingatlanokra egészben, — továbbá a hidasdi 636. sz. tjkvben felvett 718. hszsz. szántóra 19 frt; — és végül a hidasdi 637. sz. tjkvben felvett + 696. hszsz. szántóra 43 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi január hó 27. napján d. e. 10 órakor Hidas község jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladani fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 16 frtot, 8 frt 20 krt, 8 frtot, 17 frt 60 krt, 40 frtot, 1 frt 90 krt és 4 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék mint tlkkvi hatóságánál, 1895. évi november hó 5. napján.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

PSEPHOFER J.-féle

GYÓGYSZERTAR

BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. sz. a. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL.”

Vértisztító labdacok, ezelőtt általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat észerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő házi-szerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacok házi szerül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértúlások, aranyér, béltelenség s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis nehányt említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tiszteletet az ön föltűnő hatástan vértisztító labdacosaiból utánvéttel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacosa csodáhatóságáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1897. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacosai kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghaltam olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatreméltó labdacosa engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért esszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifficz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynémém nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórásban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacosaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinczettel Jozefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes Ur!

Alulírott isméttelen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacosaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésem kifejezni ezen labdacok értékét

felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom-tetvézés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilésia 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacosaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacosainak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, — vagyok tisztelttel Zwicky Anna.

Ezen vértisztító labdacok csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” címzett gyógyszerertárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. kőszittetnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacost tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 30 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. —

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánzóttaknak; ennek következtében keretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek hasznaiati utasítása a Pserhofer J. névalírásai fekete színben és minden egyes

doboz fedele ugyanazon alírással vörös színben van ellátva.

Bernhard-féle alpesifü liqueur. Bernhard W. Ö-től Bregenzben, 1/4 üveg 2 frt 60 kr. 1/2 üveg 1 frt 40 kr. 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok u. m.: gerinczagybantalom, tagzaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fülzaggatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosiok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelenczével 2 forint.

Általános tapasz Stuedel tartól Utés és szúrás által okozott sebeknél, mérges dagantoknál, ujjkukac, sebes- vagy gyladt-mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedv, egy általánosan ismert rekedtség, göresős köhögés stb. ellen, 1 üvegske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek,) megromlott gyomor, rossz emésztés és minden nemű altesti

bajok ellen kitűnő házi-szer. 1 üvegsével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A W.-től. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei u. m.: fofájás, szédülés, gyomorgöres, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, 1 üveg egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen Ezen megszünteti a lábizzadást s az általa képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérment-s küldéssel 65 krajczár.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldalú fejstb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különleges-ségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvételt küldenek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. Budapestben kapható: Török Jozsef gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.